

da vidijo vsaj na papirji divne kraje, po katerih je tebi dano hoditi — pošiljati moraš iz samih slovenskih krajev — nemški pozdrav. In če imajo kje slovenske pozdrave, naročajo si jih tako malo, da si vedno v nevarnosti, da ti odgovoré: „Pošle so nam vse slovenske, imamo le nemške, za to sezono ni vredno naročiti si drugih.“

Seveda, papir splesni ali pa postane recimo bled, drugačen do prihodnjega leta, ako bi ostala kakova taka dopisnica v zalogi.

Tudi v Narodnem domu v Celji prodajali so dopisnice samo z „Grussom“ (?!), ko bi vsaj v slovenskem domu pustili nas v miru z Grussom! Ali bi se res ne izplačalo napraviti v Celji slovenskih dopisnic? Samo na slavnosti bi jih bilo romalo več tisoč na razne strani. Z veseljem pa moram omenjati, da si naročé vsi kraji v Savinjski dolini slovenskih dopisnic s „Pozdravom“ in razgledom. V zakotnem in lepem Mozirji pisali smo že na take dopisnice, kamor gotovo ne pride toliko ali vsaj več Slovencev ne, nego v Celje ali kak drug večji slovenski kraj. Litija, ona narodna Litija, prodala je takih dopisnic že na tisoče — na korist družbe sv. Cirila in Metoda. In sedaj jih dobé vsi kraji po Savinjski dolini! Ljubeznivi ljudje, zavedni in še dovolj oduševljeni za narodno stvar so tam gori. Tudi časnikov prihaja tija mnogo in tudi praprosto ljudstvo čita za naše razmere veliko.

Tu doli se lahko reče, da Slovenci živé; drugači je višje gori tam ob Mariboru v slovenskih gorica. Kamor se obrneš, vidiš le nemški napis in oni Slovenci skoraj ne vedó, da jim živé še drugi bratje, takó so ostavljeni, tako jim dohaja malo listov, tako malo je zanimanja za našo stvar.

O ubogi naši „Slovenki“ ni nihče vedel niti, da izhaja. O naših slovstvenih in političnih zadevah govoriti — Bog obvaruj! In kako rado blebeta vse nemški in tudi taki, ki mislijo slovensko in ki so na naši strani z dušo in srcem, le — z jezikom ne! Naše „Edinosti“ nikjer ni, zato so jim pa tudi vse naše razmere na Primorskem neznane popolnoma. Edini kaplan je med večjo družbo znal, kako živimo in vedel tudi tam edini, da izhaja „Slovenka“.

In kmetje? Ti so pač Slovenci, kaj? Seveda so, a na hiši, kjer sem bivala par dni, in to je v gorskem zakotji med samimi slovenskimi kmeti, na istej hiši je stal samo nemški napis: Essig, Seife, Öl, Hülsenfrüchte i. t. d.

Kmet, slovenski moj kmet, kaj hočeš še več? Edini list, na katerega se naročajo, je „Tagespost“ . . .

Márica,

Žrtvenik posvečen svetima aposteljnomu Cirilu in Metodu v Lorettu. V stolnej cerkvi v Lorettu posvetil se je v minolem mesecu po sarajevskem nadbiskupu dru. Stadlerju glavni oltar kapelice, katerega so postavili Slovani v čast slovanskim aposteljnom. Žrtvenik je lep umotvor, za katerega je daroval vladika Stoosmayer 16.000 frankov. Narejen je iz rdečega mramorja iz Verone, a stol je iz belega istrskega mramorja. Na oltarji so tri slike. Srednja velika predstavlja Devico Marijo, na desni

in levi jej pa stojita slovenska aposteljna. Nad temi slikami stoji Jezusov kip, kraj njega štirje evangelisti. Na vrhu žrtvenika je kip Boga Očeta. Oltar je bogato pozlačen, okolo stola je pa ploherezba, ki kaže prenos kosti sv. Cirila v Rimu iz cerkve svetega Petra v cerkev sv. Klementa. Mramornato delo je od A. Biondette v Benetkah; slikarije so od Stanislava de Wittena, načrt žrtvenika od grofa Sacconija. Slog se odlikuje po čistoti, a izdelan je v Rimu.

Prosvjeta

Narodni dom v Barkovljah pri Trstu. Dne 29. avgusta odpre se s primerno slavnostjo „Narodni dom“, katerega je kupilo obrtniško društvo v Barkovljah. Slovenci se morajo veseliti tega koraka, kajti hiša ni kje gori v hribih, ampak ob morji in s tem so nas vrli Barkovljani razveselili najbolj, da so postavili svoj dom tija doli in niso si ustvarili svojega zavetišča kje daleč gori. Le tako naprej, junaci!

Zdravnica. Ema Wakefield, zamorka iz združenih držav v Ameriki (znano je, da so v prošli dobi v Ameriki imeli mnogo zamorskih (afriških sužnjev) je prebila doktorske izpite in dobila dovoljenje za ustanovitev kot zdravnica v Louisiani.

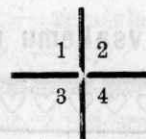
Sv. Cirila in Metoda družbo podpirajmo,
Pri vsaki priliki me za - njo nabirajmo!

Doma.

— *Kako se čistijo čilimi* (proge, tepihi). Čilimi vsake vrste, ako so zbeleli, ali ako se na njih poznajo madeži, čistijo in oživijo se jim barve, ako se drgnejo se suknom, katero namočimo v zmesi iz enega dela vode in treh delov volovskega žolča. Radi neprijetnega duha delaj to na planem.

— *Kako se ohrani zelje.* Zeljnate glave se olupijo do rmenega nežnega dela in potem obesijo na zračen prostor, da izpuhti voda iz njih. Potem se razrežejo jako na drobno kakor kislo zelje, razrezano potrosi v sita ter pusti še nekaj dni na zraku. Vsak dan se mora to premešati. Ko je dovolj velo, dene se v gorko peč ali na gorko ognjišče ter se pusti, dokler se rezanci prav posuše!

Križna uganjka.

1 = zvér, 2 = žival v perutnini, 1 in 2 = eden prejšnjih srbskih regentov, 3 in 2 = delavec na kmetih, 1 in 4 = oni, ki riše, 2 in 4 = prodajalec tičev.